

Vltavské ostrovy v Praze

Tomáš Dvořák

dvorak@muzeumprahy.cz

Muzeum hlavního města Prahy

V Korčákově posluchárně, pro dřívější absolventy albertovské geografie známé spíše jako Levá rýsova, se 27. listopadu 2014 sešli zájemci o problematiku pražských vltavských ostrovů. Konal se zde totiž seminář pořádaný Pražskou – středočeskou pobočkou ČGS a dalšími geografickými pracovišti PřF UK – Centrem výzkumu geografie volného času, Centrem pro výzkum kulturní a historické geografie při KSGRR a Mapovou sbírkou. Odborníci z výše uvedených pracovišť – i dalších – pojednali o tématu ostrovů, většinou vltavských v Praze, z nejrůznějších pohledů a přístupů. Seminář byl uspořádán při příležitosti výstavy Vltavské ostrovy v Praze instalované na chodbách albertovské geografické sekce.

Po přivítání účastníků Danou Fialovou následoval úvodní příspěvek obecnějšího zaměření proslavený Evou Semotanovou, kartografické hledisko akcentující obecnější definice pojmu ostrov určovalo výstup Jakuba Lysáka, za trojici badatelů zabývajících se teoretickým vnímáním místa vystoupil Zdeněk Kučera, naopak velmi konkrétně pojednala o vltavských ostrovech a jejich možnostech při plnění funkce veřejného prostoru metropole Eliška Slámová, podobnému tématu z hlediska návštěvnosti ostrovů a jejich nabídky Pražanům se věnovala Michaela Steyerová, zcela konkrétní zkušenosti manažera tenisového areálu na Štvanici představil Vladislav Šavrda a možnosti studování proměn pražských ostrovů pomocí starých map přiblížila Lada Nevoralová.

Určitým vyvrcholením celého setkání byla "vycházka" po vltavských ostrovech v Praze v podobě happeningu či divadelního minipřestavení, při němž diváci sledovali plavbu z jednoho ostrova na druhý a seznamovali se s jejich zvláštnostmi a charakteristikými prvky, stejně jako s jejich minulostí, prostřednictvím monologů a dialogů "ostrovanů" (zdařile kostýmování přednášející na semináři a studenti geografie), kteří ostrovy obývali, případně navštěvovali, v dobách více či méně minulých.

Seminář tedy skončil velmi vesele, diskuse mohla pokračovat při zdárně zvládnutém občerstvení, za něž se sluší organizátorům vřele poděkovat, nicméně některé vážnější otázky zcela odplaveny nebyly i přes imitaci proudící Vltavy přímo na podlaze posluchárny.

Při ohlédnutí za opravdu zdařilým setkáním stojí nicméně za zamyšlení konkrétní příklad obecnějšího problému vědních disciplín zkoumajících společenské procesy a navíc ještě v současné společnosti - limity nového poznání a udržitelnost opodstatněnosti vědeckého zkoumání jevů a stanovování závěrů, které vnímavý pozorovatel učiní prostým vhladem. Volání po rezignaci na odborné zkoumání společnosti nelze označit jinak než za krátkozraké a přizemní, ovšem o to více je vhodné zvažovat výzkumná témata a dovedně udržet rovnováhu mezi vědou spojenou s praxí a pseudovýzkumem okrajových banalit zahaleným do akademické nesrozumitelnosti.

Stejně citlivé odměřování by bylo dobré aplikovat při pronášení jasných závěrů, o jejichž dokonalé platnosti je možné více než pochybovat. Při plném vědomí, že akademickému prostředí sluší

nemalá míra razance a dostatek kritičnosti, podřizování všeho efektnímu jasnému sdělení, bez ohledu na skutečnou složitější realitu, se hodí více do denního tisku, jehož cílem je zejména zaujmout.

Obr. 1: „Ostrovani“ z dob více či méně minulých

Foto: D. Fialová.

Další informace a oficiální plakát k workshopu naleznete [zde](#).